

Roszczenia ofiary nietrzeźwego kierowcy

Coraz częściej okazuje się, że ubezpieczenie w firmach asekuracyjnych i obowiązkowe ubezpieczenie OC w sprawie poważnego wypadku jest iluzją, a należności należy dochodzić w wyniku długotrwałego postępowania sądowego. Oto taka właśnie sprawa. Sąd Apelacyjny w Poznaniu zmienił zaskarżony wyrok, wydany przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w ten sposób, że zasądzoną kwotę 184.000 zł obniżył do kwoty 160.000 zł a w pozostałej części powództwo oddalił.

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze:

- 1) umorzył postępowanie co do kwoty 14.000 zł;
- 2) zasądził od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. M. kwotę 184 000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 22 listopada 2011 r. do dnia zapłaty;
- 3) zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 13 029,18 zł tytułem skapitalizowanej renty w związku z utratą zdolności do pracy zarobkowej, za okres od 1 stycznia 2009 r. do października 2011 r., wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 22 listopada 2011 r. do dnia zapłaty;
- 4) zasądził od pozwanej na rzecz powódki rentę miesięczną w związku z utratą zdolności do pracy zarobkowej.

Sąd pierwszej instancji, ustalił że w dniu 14 lipca 2002 r. w miejscowości G. kierujący samochodem osobowym znajdując się w stanie nietrzeźwości nie zachował należytej ostrożności i nie dostosowując prędkości do warunków panujących na drodze stracił panowanie nad kierowanym pojazdem, zjechał na pobocze i uderzył w drzewo. W chwili wypadku sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w spółce, która została pozwana.

Pasażerka pojazdu, A. M., podróżująca na tylnym siedzeniu za kierowcą doznała według wstępnego rozpoznania ciężkiego urazu czaszkowo-mózgowego z licznymi wieloodłamowymi złamaniami kości czołowej i przedniego dołu czaszki, z wgłobieniem fragmentu kości czołowej, rozległego obrzęku mózgu, uszkodzenia obu płatów czołowych oraz zerwania obustronnego nerwów węchowych. W chwili wypadku powódka miała 19 lat.(...) Powódka zajęła miejsce na tylnym lewym fotelu, nie miała zapiętych pasów bezpieczeństwa. Niezapięcie przez powódkę pasa bezpieczeństwa skutkowało znacznym zwiększeniem szkody, wywołując dodatkowy uraz głowy. Zapięty pas bezpieczeństwa prawdopodobnie ochroniłby powódkę przed takim urazem. Podczas leczenia powódki na (...), w dniu 15 lipca 2002 r. wykonano zabieg odgłobienia kości czołowej i plastyki przedniego dołu czaszki. Powódka opuściła szpital dnia 31 lipca 2002 r. z zaleceniem kontroli w Poradni Neurochirurgicznej po upływie 2 tygodni, a także poddania się plastyce ubytku kości czołowej za 6 miesięcy.(...)

U powódki występują hypodensyjne zmiany pourazowe płatów czołowych, głównie po stronie lewej w postaci płynnych mas, płynu i blizn glejowych, które rozpościerają się od podstawy płatów czołowych do szczytów głównie po stronie lewej półkuli. Proces ten sięga głęboko w kierunku mózgowia środkowego obejmując rogi czołowe komór bocznych i stoku. Powódka kontynuowała leczenie m.in. w poradni neurologicznej Wojewódzkiego Szpitala (...) dla Nerwowo i Psychicznie (...) w C. oraz w Ośrodku dla Osób Uzależnionych SPZOZ (...).

W sprawie wypadku prowadzone było postępowanie karne zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Żarach. Sprawca został uznany za winnego jego spowodowania i skazany na 2 lata pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 5 lat, dozór kuratora, 3 lata zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz nawiązkę na cel społeczny.

Pismem z dnia 25 maja 2011 r. spółka ubezpieczeniowa poinformowała o przyjęciu na siebie odpowiedzialności za skutki przedmiotowego zdarzenia wypłacając na rzecz powódki kwotę 5 000 zł tytułem bezspornej kwoty zadośćuczynienia. Pismem z dnia 24

sierpnia 2011 r. pozwana poinformowała o przyznaniu na rzecz powódki kwoty 21 000 zł tytułem dopłaty do już wypłaconego zadośćuczynienia. Strona pozwana przyjęła 60% przyczynienie się poszkodowanej do tak powstałej szkody.(....)

Na skutek wypadku powódka nie ma możliwości rozwoju, osiągnięcia sukcesu zawodowego, społecznego i osobistego. Wymaga pomocy osób drugih w codziennym funkcjonowaniu, nie ma możliwości zaspokajania swoich potrzeb życiowych. Nie jest zdolna do funkcjonowania w rolach społecznych, zawodowych. Nie może mieszkać i pracować samodzielnie. Powódka jest narażona na uczestniczenie w środowiskach patologicznych. Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 100%. (...)

Sąd Okręgowy przyjął, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części. Strona pozwana nie kwestionowała swej odpowiedzialności co do zasady, ani przebiegu wypadku z dnia 20 listopada 2012 r. Poza sporem pozostawała również kwestia winy sprawcy oraz istnienie związku przyczynowego pomiędzy jego działaniem a wypadkiem. **Jedyną kwestią sporną odnośnie stanu faktycznego było, czy powódka swym zachowaniem przyczyniła się do powstania i zwiększenia szkody poprzez niezapięcie pasów bezpieczeństwa oraz świadomą decyzję o podróży z nietrzeźwym kierowcą.**

Pozwana spółka w toku procesu podniosła, że powódka swoim zachowaniem – niezapięciem pasów i świadomym podjęciem jazdy z nietrzeźwym kierowcą powódka przyczyniła się do powstania i zwiększenia szkody w łącznym wymiarze 60 %. Powódka zaprzeczała ww. twierdzeniom. Wyrok został zaskarżony.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje: apelacja powódki okazała się bezzasadna, natomiast apelacja pozwanej spółki zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Zarzuty apelacji powódki, które zamierzały do wykazania nieprawidłowości w poczynionych przez Sąd I instancji ustaleniach faktycznych, w dalszej zaś kolejności zarzuty, których przedmiotem jest naruszenie prawa materialnego, które nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym.

Poczynione w sprawie przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne Sąd II instancji podzielił, na tyle, że przyjął je za własne. Kontrola instancyjna orzeczenia wykazała, że Sąd Okręgowy słusznie przyjął, iż powódka miała świadomość nie tylko co do samego rozpoczęcia podróży, ale również co do stanu nietrzeźwości w jakim znajdował się kierowca pojazdu F. (...). Sąd Okręgowy zasadnie krytycznie odniósł się do zeznań samej powódki, jak też jej siostry M. M. (...)

Bezzasadny w okolicznościach rozpoznawanej sprawy okazał się zawarty w apelacji pozwanej zarzut naruszenia art. 481§1i 2 k.c. Nie ulega bowiem wątpliwości, że rozmiar krzywdy doznanej przez powódkę był znany pozwanej w chwili zgłoszenia żądania na etapie postępowania likwidacyjnego, a z pewnością w chwili doręczenia odpisu pozwu zawierającego pełną dokumentację medyczną, zaś opinia biegłych potwierdziła okoliczności dotyczące rozmiaru krzywdy powódki. (...)

Konsekwencją zmiany wysokości zasądzonej na rzecz powódki kwoty zadośćuczynienia było ponowne określenie sumy podlegającej ściągnięciu od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny, uwzględniając część zarzutów apelacji pozwanej, zmienił zaskarżony wyrok, jednocześnie na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powódki w całości oraz, w nieuwzględnionym zakresie, apelację pozwanej.

Pod wyrokiem podpisali się: **SSA Ewa Staniszevska SSA, Małgorzata Kaźmierczak SSA i Mikołaj Tomaszewski**